

Ταυτότητα Βιβλίου

Συγγραφέας:

Άλκη Ζέη

Τίτλος: Ο μεγάλος περιπάτος του Πέτρου

Ιστορική περίοδος: Η Ελλάδα στα χρόνια της γερμανικής κατοχής

Υπόθεση: Ο πόλεμος μέσα από τα μάτια ενός εννιάχρονου αγοριού, του Πέτρου, που μας παρασύρει σε

ένα μεγάλο περιπάτο, σε μια βόλτα στην Αθήνα της κατοχής, στα δύσκολα εκείνα χρόνια της πείνας, των συσσιτίων, το φόβου και των διωγμών.

Η συγγραφέας

λέει ότι στο βιβλίο αυτό μιλά για τον πόλεμο, την κατοχή και την αντίσταση, βάζοντας για ήρωα ένα μικρό αγόρι, για να είναι το έργο πιο κοντά στα παιδιά.

Ήρωες: Πέτρος, Αντιγόνη, παππούς, μητέρα, πατέρας, Θεός Άγγελος, Ρίτα, Σωτήρης, Δροσούλα, Γιάννης

Λογοτεχνικό

ΤΑΞΗ: ΣΤ'2

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΒΙΒΛΙΟΥ	1
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ	2
«Intra Portas»: ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	3
Ο ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΜΟΥ ΗΡΩΑΣ	4
Η ΠΕΙΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ	5
ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ	6-7

Εικονογραφημένες σκηνές του βιβλίου

Ο θάνατος του Τριζονιού

Ο Πέτρος είναι πολύ λυπημένος γιατί πέθανε το τριζόνι του. Η μεγάλη του αδελφή, η Αντιγόνη, του προσφέρει το κουτί από το βραχιόλι της για να το θάψει, αλλά ο Πέτρος το χώνει στη χαραμάδα του μεγάλου δοκαριού στην αποθήκη. Το ίδιο βράδυ που πέθανε το Τριζόνι, 27 Οκτωβρίου 1940, όλοι οι μεγάλοι στην οικογένεια του Πέτρου μιλούσαν για πόλεμο. Το ξημέρωμα της 28ης Οκτωβρίου ήχησαν οι σειρήνες του πολέμου.

Παναγιώτης Κασάπης

Μαρία Φαντάρου

Γεωργία Χατζηχριστοφή

Χαράλαμπος Χριστοφή

Χριστόδουλος Καδής

Intra portas: Οι γερμανοί στην Ελλάδα

« Θα την κρύβω....για να μην την πάρουν» έλεγε με πάθος η Αντιγόνη για τη φίλη της τη Ρίτα.

Τα λόγια της Αντιγόνης δείχνουν ότι αγαπά πάρα πολύ τη φίλη της και τη νιώθει σαν αδελφή της. Παρόλο που γνωρίζει ότι αν την πιάσουν οι γερμανοί να κρύβει την Εβραία φίλη της θα τη σκοτώσουν, αυτή δε φοβάται. Γεμάτη θάρρος και δύναμη ψυχής είναι έτοιμη να θυσιάσει για τη φίλη της.

Κυριακή Πίτσιλλου

Τα λόγια της Αντιγόνης δείχνουν ότι η Ρίτα δεν είναι απλά η φίλη της, αλλά είναι η αδελφή της. Τα λόγια της δείχνουν ότι τα δύο κορίτσια τα δένει μια αδελφική φιλία. Η Αντιγόνη νοιάζεται για τη Ρίτα και είναι έτοιμη και διατεθειμένη να θυσιάσει ακόμα και την ίδια της τη ζωή προκειμένου να σώσει τη φίλη της. Έχει πολύ θάρρος μέσα στην καρδιά της το οποίο πηγάζει από τη φιλία τους. Δεν μπορεί ούτε στιγμή να διανοηθεί τη ζωή της χωρίς τη Ρίτα.

Θεοδώρα Κωνσταντίνου

Η Αντιγόνη νοιάζεται πολύ για τη φίλη της και αυτό το δείχνει όχι μόνο με τα λόγια της αλλά και με τις πράξεις της. Κρύβει τη Ρίτα στο σπίτι της και είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τους Γερμανούς. Δε φοβάται και μόνη της έγνοια είναι να μη συλλάβουν τη Ρίτα. Η αγάπη της για τη Ρίτα είναι απεριόριστη.

Παναγιώτα Αντωνίου

Όταν ο Πέτρος και ο Σωτήρης είδαν τη γερμανική σημαία να κυματίζει στην Ακρόπολη ένωσαν μεγάλη θλίψη, θυμό και αγωνία για το μέλλον της Ελλάδας. Τι νιώθουμε εμείς όταν αντικρίζουμε στον Πενταδάκτυλο την τούρκικη σημαία;

Είναι άδικο γιατί καταπατούν την ελευθερία της Κύπρου. Νιώθω ανίκανη να ανατρέψω αυτό το κακό που γίνεται στο νησί μας. Νιώθω οργή που βάλανε τη σημαία τους πάνω στον Πενταδάκτυλο και που κατοικούν παράνομα στα σπίτια μας. Νιώθω ντροπή γιατί εκεί έπρεπε να κυματίζει η κυπριακή σημαία. Φοβάμαι όμως και όταν βλέπω την τουρκική σημαία γιατί οι Τούρκοι είναι πάρα πολύ κοντά και μπορεί να ξανά εισβάλουν στο νησί μας. Έχω μεγάλη αγωνία για το μέλλον του τόπου μας.

Μαρία Κρασά

Εγώ όταν βλέπω την τούρκικη σημαία στον Πενταδάκτυλο νιώθω πολύ απογοητευμένος που έχουν περάσει 43 χρόνια από την εισβολή στο νησί και δεν έχει αλλάξει καθόλου η κατάσταση. Επίσης νιώθω τρόμο για το τι μπορεί να συμβεί μελλοντικά, αλλά νιώθω και θυμό γιατί κανένας δεν έχει δικαίωμα να κλέβει την πατρίδα του άλλου. Το χωριό μας είναι ακριτικό και καθημερινά ζούμε στη σκιά των Τούρκων. Τρέμω στην ιδέα μιας δεύτερης εισβολής.

Μιχάλης Χατζηθεοχάρους

Η εικόνα της τουρκικής σημαίας χαραγμένη στην πλαγιά του Πενταδάκτυλου μου προκαλεί οργή και αγανάκτηση. Ο Πενταδάκτυλος είναι ελληνικός, είναι δεμένος με την ιστορία και τις ρίζες του τόπου μας. Είναι τόσο άδικο να είναι μοιρασμένη η πατρίδα μας και να μην μπορούν οι πρόσφυγες να επιστρέψουν στα σπίτια και τις περιουσίες τους, αλλά και όλος ο κόσμος να χαίρεται τις ομορφιές του νησιού μας. Η τουρκική σημαία είναι ο τρόπος του κατακτητή να μας δείξει τη δύναμή του, να μας ταπεινώνει και να ξυπνά μέσα μας το φόβο ότι είναι εκεί και παραδοκούν να αρπάξουν όλο το νησί. Ειδικά εμείς που μένουμε σε ένα ακριτικό χωριό νιώθουμε εντονότερα το φόβο, αλλά νιώθουμε και δυνατοί να παλέψουμε για τη λευτεριά της μικρής μας πατρίδας.

Μαρία Κυριάκου

Ο αγαπημένος μου ήρωας

Ο ήρωας που ξεχωρίζω είναι ο Πέτρος. Ξεχώρισα τον Πέτρο για το θάρρος και την τόλμη του να τα βάζει μαζί με τους Γερμανούς και παρέα με το φιλαράκι του το Σωτήρη να προσπαθούν να τους ξεγελάσουν για να εξασφαλίσουν λίγο φαγητό. Ένας άλλος λόγος που ξεχωρίζω τον Πέτρο είναι η τρομερή ευφυΐα του να βρίσκει τρόπους να ξεφεύγει από τους Γερμανούς. Ακόμη ο Πέτρος ήταν πάρα πολύ θαρραλέος και τολμηρός και συμμετείχε στον αγώνα της αντίστασης κατά των Γερμανών. Έλαβε μέρος σε παρελάσεις, έγραψε συνθήματα στους τοίχους και έβαζε πρόκες στα λάστιχα των γερμανικών φορτηγών.

Γιώργος Χαράκτας

Ο ήρωας που ξεχωρίζω στο βιβλίο της Άλκη Ζέη ο Μεγάλος Περίπατος του Πέτρου είναι ο Γιάννης. Ο Γιάννης ήταν ένας γενναίος, έξυπνος νεαρός ο οποίος δε φοβόταν τους Γερμανούς, γι' αυτό και οργάνωνε διάφορες αντιστασιακές ομάδες για να πολεμούν τους Γερμανούς. Με μεγάλο θάρρος ωθούσε άλλους νέους να ανατινάξουν τα τρένα και να τρυπούν τα λάστιχα των γερμανικών φορτηγών. Το γεγονός ότι έπαιρνε μαζί του τα μικρότερα παιδιά και τους εκπαίδευε πώς να ρίχνουν πρόκες, αλλά και πώς να γράφουν συνθήματα στους τοίχους εναντίον των Γερμανών, τον κάνει στα μάτια μου ένα μικρό ήρωα.

Εμένα η αγαπημένη μου ηρωίδα είναι η μαμά γιατί πραγματικά καθημερινά έδινε ολόκληρες μάχες να εξασφαλίσει ένα κομμάτι ψωμί για την οικογένειά της. Η μαμά έφτασε να πουλήσει μέχρι και τη βέρα της για ένα σακί μαυρισμένο αλεύρι γεμάτο μαμούνια. Στεναχωριόταν για τον πατέρα που έχασε τη δουλειά του, για τον παππού που ήταν άρρωστος, για τον αδελφό της που ήταν στον πόλεμο και για τα παιδιά της που δεν είχαν να φαν. Είναι μια πολύ δυναμική κυρία και τη θαυμάζω.

Αγγέλικα Ηροδότου

Ο αγαπημένος μου ήρωας είναι ο παππούς. Ο παππούς είχε ένα πολύ ξεχωριστό χαρακτήρα. Κάποιες φορές ήταν πολύ σοβαρός και νοιαζόταν πολύ για την οικογένειά του, αλλά κάποιες άλλες φορές συμπεριφερόταν πολύ εγωιστικά όπως όταν έκλεβε το ψωμί ή όταν προσποιούταν ότι ήταν άρρωστος. Βέβαια όλα αυτά τα έκανε με ένα αστειό τρόπο γι' αυτό και τον συμπάθησα. Σίγουρα ήταν πολύ δύσκολο για την οικογένεια να ανεχτεί τα καμώματά του παρόλο που όλοι τον συγχωρούσαν.

Κατερίνα Μίχου

Ο ήρωας που ξεχωρίζω στο βιβλίο «Ο Μεγάλος Περίπατος του Πέτρου» είναι ο πρωταγωνιστής της ιστορίας ο Πέτρος. Είναι ο αγαπημένος μου γιατί δεν σταμάτησε ποτέ να πιστεύει πως η Αθήνα, η πόλη που κατοικεί, θα ελευθερωθεί από τους Γερμανούς και θα γίνει ξανά η φωτεινή πόλη που ήταν πριν από τον πόλεμο. Ένας άλλος λόγος που είναι ο αγαπημένος μου ήρωας είναι γιατί πολέμησε για την πατρίδα του με το δικό του παιδικό τρόπο. Μπήκε σε μια ομάδα αντίστασης και παρέα με το Γιάννη και το Σωτήρη έσκασαν τα λάστιχα των γερμανικών φορτηγών και έγραφαν συνθήματα στους τοίχους. Τον θαυμάζω επίσης γιατί νοιάζεται για τους συνανθρώπους του, όπως όταν βοήθησε το Μιχάλη φέρνοντάς του ρούχα από το σπίτι του. Τέλος τον θαυμάζω γιατί αν ένα μικρό παιδί η ψυχή του ήταν γεμάτη θάρρος, το οποίο πήγαζε από την επιθυμία και τη θέλησή του να δει ξανά την ελληνική σημαία να κυματίζει στην Ακρόπολη.

Θεοδώρα Κωνσταντίνου

Η αγαπημένη μου ηρωίδα είναι η μαμά που με νύχια και με δόντια αγωνιζόταν καθημερινά να εξασφαλίσει ένα κομμάτι ψωμί για την οικογένειά της. Ήθελε το καλύτερο όλων, τους φρόντιζε, μαγειρεύε ό,τι έβρισκε και αρκετές φορές χρειάστηκε να πουλήσει και τα κοσμήματά της για να φέρει στο σπίτι λίγο γκριζωπό αλεύρι. Με εντυπωσίασε που έδινε τη δική της μερίδα φαγητού στον παππού και στα παιδιά της ξεχνώντας τη δική της πείνα. Η μαμά ήταν πολύ θαρραλέα, ήταν και μητέρα και πατέρας. Αυτή κρατούσε το σπίτι, αφού ο πατέρας είχε παραιτηθεί από πολλού.

Κυριακή Πίτσιλλου

Ξεχωρίζω τον Πέτρο γιατί είναι ένα τολμηρό και γενναίο παιδί. Ο Πέτρος δε δίστασε να βοηθήσει τον τρελό με τις πτυζάμες, ούτε και να ρίξει πρόκες για να ξεφουσκώσει τα λάστιχα των Γερμανών. Επίσης ξεχωρίζω τον Πέτρο γιατί είναι ένα περήφανο παιδί που παρ' όλες τις δυσκολίες που έφερε η κατοχή και ειδικά η πείνα, δεν καταδέχτηκε να πάρει φαγητό από την κυρία Λεβέντη. Πιστεύω ότι είναι αρκετά ώριμος για την ηλικία του και αυτό φαίνεται τόσο από τις σκέψεις όσο και από τις πράξεις του.

Μιχάλης Χατζηθεοχάρους

Ζωγραφιές για το βιβλίο

Μαρία Κυριάκου

Θεοδώρα Κωνσταντίνου

ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΗ
ΤΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΥ

Χαράλαμπος Χριστοφί

Μαρία Ξαντάρου